

ge forbedringer. Den nye lov om retssikkerhed og administration har indført koordinationsudvalg og andre tiltag, der også kan gavne handicappede, f.eks. regler om fortrinsadgang, bestemmelser om personlig assistance og forsøg med den såkaldte isbryderordning.

Der er dog også dårlige sider ved de nye sociallove. Center for Ligebehandling af Handicappede har i sin årsberetning påpeget, at det er underligt, at mange goder til handicappede bortfalder, når den handicappede fylder 67 år, og det er jeg enig med dem i. Det er underligt. Det gælder f.eks. muligheden for at få udbetalt et kontant tilskud til hjemmehjælp, som personen selv antager, og også ledsagerordningen falder væk, når man fylder 67 år. Det er underligt ud fra den betragtning, at fordi man fylder 67 år, bliver man jo ikke mindre handicappet, det må vist være tværtimod.

Når vi taler om fremtidens førtidspension, kan jeg sige, at vi i Kristeligt Folkeparti ser positivt på det forslag, som De Samvirkende Invalideorganisationer er kommet med. De nye sociallove stiller store krav til brugerne, der nu skal inddrages mere, men vi må sikre os, at det ikke går ud over de brugere, der har sværere ved at gøre opmærksom på deres behov.

De nye tiltag i sociallovene mangler endnu at bevise deres værd, men ministeren og også Folketinget bør følge godt med i resultaterne af de nye tiltag. Vi må sikre os, at det ikke bare bliver pæne ord på papir, men at vores ord også bliver til gerning. Derfor må det indskærpes kommunerne og andre, hvad de forskellige handicapordninger går ud på, og hvilke pligter kommunen og andre har over for de handicappede.

Regler kan være noget stift noget, men hvis reglerne suppleres af en mentalitetsændring hos beslutningstagerne og udøverne, så virker de. Derfor er det også vigtigt, at Folketinget signalerer vilje til at hjælpe og til at ligestille handicappede med ikkehandicappede. På den måde vil det blive lettere at være handicappet i Danmark, men det vil også blive lettere for kommende forældre at sige ja til børn, der ved fosterdiagnostik viser sig at være handicappede, for i Kristeligt Folkeparti mener vi, at alle mennesker har lige værdi og bør have lige ret også til livet.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg vil gerne takke Folketinget for en utrolig interessant og givende debat. Jeg synes, der har været trukket mange ting fremme, som vi kan

bruge til at arbejde videre med, mange konkrete store og små ting, hvor man kan sige, at det er fuldstændig rigtigt, at der er et problem her, og hvor vi så også i fællesskab må se på, hvad vi skal tage fat på først, hvordan vi skal prioritere, og hvordan vi kommer videre.

Det er lige præcis også det, der var meningen, da Folketinget i 1993 besluttede den måde at takle handicappolitikken på. Der blev vedtaget et beslutningsforslag, så vidt jeg husker, der netop gik ud på, at vi skulle have Center for Ligebehandling af Handicappede, vi skulle have Det Centrale Handicapråd, og på baggrund af deres årlige beretninger skulle der laves en redegørelse fra samtlige ministerier, sådan at man hele tiden tog temperaturen på, hvordan den handicappede verden selv ser på den politik, der bliver ført, især hvor der er mangler, og hvordan vi kan komme videre.

Det skulle regeringen så svare på med en redegørelse. Vi har sendt årsberetningen fra Center for Ligebehandling af Handicappede til samtlige ministerier, de skal så svare på kritikken, og det er resultatet af det, der tilstilles Folketinget i form af en redegørelse, hvor der bliver påpeget mangler, og det er regeringens svar: Kære Folketing, her er resultatet, hvordan skal vi så i fællesskab komme videre?

På den måde adskiller den sig fra andre redegørelser – og det er sagt til bl.a. hr. Erik Larsen – fordi den egentlig er tænkt sådan, at den ikke skal være fremadrettet i gængs forstand, men en statusrapport, hvor vi så i fællesskab kan diskutere, hvordan vi kommer videre, og det har der også været mange gode bud på.

Jeg synes egentlig, det er forkert, når der bliver talt, som om vi ikke har en overordnet handicappolitik. Lige præcis det handicappolitiske område er et af de områder, hvor man har været tidligst ude, når det drejer sig om at formulere en overordnet politik.

Netop i et opgør med hele institutionstankegangen tog man jo fat på en politik, hvor overskrifterne var normalisering og integration, og det er dybest set nogle meget grundlæggende visioner og mål for, hvad vi vil med vores handicappolitik. Vi vil have en politik, der sikrer en integration, en ligestilling og en normalisering, og det kræver samtidig kompensation og sektoransvarlighed.

I virkeligheden er disse begreber jo nogle meget flotte forpligtende og grundlæggende målsætninger for et politisk område, og det er også dem, der er styrende for den måde, vi dis-